

گرانما: چاپ کوبا

برگردان: منوچهر بصیر

بچه‌های زندانی نسلی که رویای خود را از دست داده‌اند

حدود ۲۰۰ کودک عراقی در زندان‌های عراق وجود دارند که برخی می‌گویند به آن‌ها تجاوز شده است، بعضی‌ها هم می‌گویند که کتکشان زده و مورد شکنجه قرار گرفته‌اند.

نسل فعلی کودکان عراق رویای کودکی خود را از دست داده‌اند و قربانیان بی‌گناه جنگ شده‌اند که هر روز کشته و زندانی می‌شوند. طبق گزارش رسانه‌ها، گروه‌ها و سازمان‌های جهانی در سه سال گذشته، بیشتر آن‌ها به ظن مشارکت در یک حمله یا چون به علت فقر به جنایت کشیده شده‌اند، به زندان افتاده‌اند. همان منابع می‌گویند که بعضی از آن‌ها بیش‌تر از دو سال است که هیچ تماسی با خانواده و وکیل خود ندارند.

دولت عراق منکر زندانی شدن طولانی آن‌هاست. اما مقام‌های زندان می‌گویند، تعدادی از این بچه‌ها که مظنون به شرکت در تروریسم هستند، دست‌کم برای بازجویی زندانی شده‌اند. در ۶ سپتامبر، مقاله‌ای در یک نشریه اسپانیایی که مخالف اشغال عراق است، چاپ شد و ادعای سازمان اتحاد برای عدالت در مورد زندانی و شکنجه‌شدن کودکان عراقی را تایید می‌کند. این نشریه که از طریق منابع وزارت کشور با تعدادی از زندانیان آزادشده صحبت کرده، حدس می‌زند که نزدیک به ۲۰۰ بچه به دلایل مختلف در عراق زندانی هستند.

طبق این مقاله، ژنرال حسن اوبید، یک مقام ارشد وزارت کشور معتقد است که بیش‌تر از صد بچه برای بازجویی زندانی نشده‌اند. خیلی مشکل است که بگوییم چند بچه در عراق زندانی هستند، زیرا مدت کوتاهی آن‌جا می‌مانند. در عین حال دفتر مطبوعاتی آمریکا در عراق می‌گوید، ما، کودک زندانی نداریم، تنها گاهی بچه‌هایی را برای چند ساعت بازجویی به زندان می‌آوریم.

طبق گزارش سازمان همبستگی عراق، آخرین اخباری که از دفتر سازمان ملل در عراق به دست آمده و اطلاعات رسمی که دولت عراق دارد، تعداد زندانیان مختلفی که از ملل گوناگون تا ۳۰ اگوست در بازداشت آمریکایی‌ها هستند به ۱۳۵۷ نفر می‌رسد که ۴۹۰ نفر آن‌ها کودک هستند. لیکن گروه‌های ملی دیگر مانند «سازمان تلاش برای آزادی بچه‌های بی‌گناه و مبارزه با

قربانیان جنگ» مخالف این اطلاعات رسمی هستند و معتقدند چون آنها نمی‌خواهند دچار عواقب جهانی مساله شوند، بزرگ‌ترها را جلوی دوربین تلویزیون می‌آورند و بچه‌ها را پنهان می‌کنند. «فاروق صالح» سخنگوی «سازمان حمایت از بچه‌ها در جنگ» می‌گوید: «طبق اطلاعاتی که داریم، ۷ کودک بین زندانیان آزاد شده، وجود دارد که ۵ نفر آنها از استان انبار و ۲ نفر دیگر از بغداد هستند، اما ما تنها توانستیم با سه نفر تماس بگیریم.» عمر ۱۴ ساله یکی از ۴۵۰ زندانی بود که در ۲۷ ژوئن از دو بازداشتگاهی که به‌طور مشترک به‌وسیله‌ی عراق و آمریکا اداره می‌شود آزاد شد. او که بیش‌تر از ۷ ماه زندانی شده بود، در این مورد می‌گفت: تصادفی در جایی بودم که بمبی نزدیک خانه‌ی من منفجر و یک سرباز آمریکایی کشته شد و بعد با بقیه‌ی بزرگسالان بازداشت شدم. آنها به من گفتند که به تو مظنون هستیم و بعد بلایی به‌سرم آوردند که ترجیح می‌دهم بمیرم، اما دیگر آن‌جا برنگردم. «موسا» کودک دیگری است که متهم به همکاری با مقاومت است و سال گذشته آزاد شد. او در این مورد گفت: «آنها زندانیان را با بدنه‌ی کتری شکنجه می‌کردند و بعد می‌گذاشتند تا سگ‌ها آنها را گاز بگیرند. بعضی از زندانیان وقتی به سلول برمی‌گشتند، می‌گفتند که سربازان به آنها تجاوز کرده‌اند.» جیلد رایبا سخنگوی سازمان دفاع از قربانیان جنگ می‌گوید: «دست‌کم هر هفته دو کودک و خانواده‌ی آنها برای درخواست کمک به دفتر او می‌آیند. مقام‌های مربوطه می‌کوشند تا واقعیت‌ها را پنهان کنند، اما حقیقت این است که آنها زندانی هستند، قبل و بعد از آزادی به کمک نیاز دارند.»

خسارت جانبی: طبق اظهارات همان منابع، مساله‌ی دیگری هم وجود دارد و آن این است که زمانی این بچه‌ها از زندان آزاد می‌شوند، چون فاقد هرگونه حمایت مادی برای بازگشت به جامعه هستند، موجب می‌شود که به جرم و جنایت رو بیاورند.

دکتر عماد حسن، روان‌پزشک عراقی که با این سازمان همکاری می‌کند در این مورد گفت: «بچه‌های زندانی دشواری‌های جدی برای ما ایجاد می‌کنند و از زندان رفتن به شدت ناراحت هستند. بعضی از آنها اظهار می‌دارند که کتک خورده‌اند، شکنجه شده و مورد اذیت و آزار افسران قرار گرفته‌اند. اما حتا اکنون از ترس این که مبادا دوباره زندانی شوند، می‌ترسند حرف بزنند.»

یک مقام مسوول وزارت کار و مسایل اجتماعی می‌گوید: «به‌علت فقدان بودجه کافی بسیاری از طرح‌ها از جمله آن‌هایی که مربوط به بچه‌هایی که مرتکب جرم و جنایت شده‌اند، هم متوقف شده‌اند. برای این‌که این بچه‌ها دوباره در خیابان‌ها دنبال مواد مخدر و جرم و جنایت نروند به کمک زیادی احتیاج دارند. ما سعی می‌کنیم از سازمان‌هایی که علاقه‌مند به کمک به آنها هستند، استفاده کنیم. اما این امر نیازمند مراکز تخصصی هستند که در عراق وجود ندارند.» بعضی از مدافعان حقوق بشر که به‌طور مداوم از مردم گمنام و ستم‌دیده حمایت می‌کنند باید در سراسر جهان از کودکانی مانند کودکان عراقی حمایت کنند.